

rozottan üdvös s marhatenyésztésünk fellendüléséhez hathatósan közre hat, a mi a legelőkérdés rendezésével szorosan összefügg.

(Folytatása következik.)

Egyesületi közlemények.

Jegyzőkönyv az Országos Erdészeti Egyesület 1895. február 4-én tartott választmányi üléséről.

Jelen voltak: Gróf Tisza Lajos elnök ö exja; Bedő Albert első alelnök, Eleőd Josa, Ghyezy Emil, Garlathy Kálmán, Havas József, Tavi Gusztáv, Tisza László és Tomesányi Gyula választmányi tagok, Arató Gyula, Kozma István, Nagy Vince és Péch Kálmán alapító s illetve rendes tagok, Horváth Sándor titkár, Levitzky Albert pénztárnok.

Almássy Andor, Kallina Károly, Mádasy Izidor, Szabó Adolf és Rutska Tivadar választmányi tagok elmaradásukat kimentették.

I. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:

Az egyesület bevételei

1895. január 1-től a tegnapi napig	---	---	---	5427	frt	19	kr.
kiadásai u. e. idő alatt	---	---	---	1810	„	07	„
rugtak, a pénztári készlet tehát	---	---	---	3617	„	12	kr.

A kimutatott bevételekből a „Wagner Károly“ alapítvány javára 40 frt. 87 kr. a „Magyar erdőtisztek árva leányait segélyző alapítvány“ javára 3 frt., az alapító tagoktól magán kötvényeik érték apasztására 194 frt. folyt be. A többi bevételekre tehát 5189 frt. 32 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás szerinti 2334 frt. 88 kr., valamint a letéti számadás szerint mutatózó 1465 frtnyi pénzkészlet, megjegyeztetvén, hogy a letétekből a megelőző években az alapítványi számadásnak kölesönképen 5715 frtnyi összeg adatott át.

Ezek szerint a jelenlegi pénzkészlet a következő:

1. Pénztári készlet	---	---	---	---	---	---	3617	frt.	12	kr.
2. Alapítványi készlet	---	---	---	---	---	---	2334	„	88	„
3. Letét	---	---	---	---	---	---	1465	„	—	„
							Összesen			
							7417	frt.	—	kr.

Ezen összesen kívül a magyar föld hitelintézetnél 5000 frt. névértékű magyar földhitelintézeti 4%-os záloglevél 25·200 frt. névért. magyar földhitelintézeti 4%-os szabályozási és talajjavítási záloglevél, 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegy, 300 frt. n. ért. 3%-os osztr. földhitelintézeti 1889. évi sorsjegy és 73·400 korona névértékű koronajáradék van letétbe helyezve mely érték papírok 1000 frt. n. é. 4%-os magyar földhitelintézeti záloglevél, 2200 frt. n. é. 4%-os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél és 9000 korona név ért. koronajáradék kivételével az egyesület külön rendeltetéssel bíró, kihatott tőkét képezik.

A kimutatott összegek a tényleges pénztári készletekkel egyezőknek találtatván, a jelentés tudomásul vétetett. Együttal elrendeltetett, hogy a kézi és alapítványi pénztári készletekből 5000 frt névértékű szabályozási és talajjavítási záloglevél vásároltassék.

2. A titkár bemutatja az 1894. évi zárszámadást s ezzel kapcsolatban jelenti, hogy az egyesület számadása az év végén sokkal kedvezőbb eredménnyel záródott le, mint a hogy azt a múlt évi december 6.-án tartott választmányi ülésen kilátásba helyezte.

A bevételek ugyanis az akkor bejelentett 1800 forint többlet helyett 5217 frt 92 kr. többletet értek el, a kiadások pedig az akkor kilátásba helyezett 625 frt megtakarítás ellenében csak 688 forint 24 kr. tullepést mutatnak, s az ebben rejlő 1313 frt 24 kr. több kiadás is onnan származik, hogy az év végén befolyt bevételek egy részét részint letétbe kellett helyezni, részint a folyó évi számadásba kellett áthozni.

Mindent egybe vetve, az 1894. évi mérleg a költségvetéssel szemben 4529 frt 68 krral kedvezőbb eredményt mutat, úgy, hogy ennek folytán a törzsvagyonhoz az előirányzott 5387 frt 28 kr. helyett 9916 frt 96 krt lehetett csatolni.

Az igazgató választmány a jelentést tudomásul vevén a számadások megvizsgálására és az 1896. évi költségvetés előkészítésére Ghyczy Emil, Belházy Emil és Almássy Andor választmányi tagokat küldi ki s egyszersmind felkéri a bizottságot, hogy a költségvetés tervezésénél Nagy Gyulának a házjövedelmek előirányzására nézve tett közgyűlési indítványát is megfontolás tárgyává tegye.

3. A titkár jelenti, hogy az Erdőmiveléstan kézikönyvére 1892 december 31-én kiirt pályázat határideje 1894 decz. 31-én lejárt s hogy ezen határidőre 1 „pályamunka“ feliratu csomag érkezett be. A csomag felbontatván, a benne levő kézirat, mely „Erdősít-sünk“ jelige alatt csakugyan az Erdőműveléstan pályázatára küldetett be, rendben levőnek találtatott s annak megbíráására Fekete Lajos, Illés Nándor és Tomcsányi Gyula választmányi tagok kérettek fel.

4. A titkár előterjeszti Havas József, Benkő Rezső és Theodorovics Ferencz bíráló bizottsági tagoknak a Vaitzik Emil „Erdészeti számolási feladatok“ czimű munkája felől külön-külön beteresztett véleményét.

Ezen vélemények, melyek végeredményükben teljesen egybehangzó ítéletet mondanak a megbírált munka felől, így hangzanak:

I.

A kézirat átvizsgálása alkalmával meggyőződtem arról, hogy abból a számolás meg nem tanulható, valamint arról is, hogy a nem épen szerencsésen választott példák a számolásban való gyakorlásra egyáltalában nem alkalmasak.

Tekintettel továbbá arra, hogy ugy a nyelvezetben, valamint a példák kidolgozásánál is meg nem engedhető hibák fordulnak elő, melyek a munka egyszeri futólagos áttekintése alkalmával is rögtön szembetűnnek, ennélfogva mellőzhetőnek tartván ezek részletes felsorolását, a munka kiadását s illetve kiadásának anyagi támogatásban való részesítését nem ajánlom.

Budapesten, 1895. évi december hó 20-án.

Havas József.

II.

E munka célja az, amint a szerző maga is mondja, hogy az erdőéri szakvizgára készülők egyéneknek az erdészeti műszaki szolgálatban előforduló számolások megtanulására utbaigazításul szolgáljon. A munka célja tagadhatlanul szép és dicséretes; de kivitele nem gyakorlati s meg nem felelő. Mert a szerző nincs tisztában az iránt, vajjon olyanok részére kíván-e írni, a kik csakis az egész számokkal való számololás négy alapműveletében jártasak, vagy olyanoknak-e a kik a törtek, viszonyok, arányok, százalék, kamat és társaság szabály számítási műveleteket is ismerik. Első esetben e munkával nincs elérve a cél, mert hiányzanak abból rövid és könnyen megérthető magyarázatok arra nézve, hogy a tanulóval megismertesse a törtek s ezek után következő fent említett számolási műveletek megfejtését a közönséges négy számművelettel. Tudjuk ugyanis, hogy az erdőéri szakvizgára készülők legnagyobb része csakis ezen négy számművelet szerint tud számolni. Második esetben pedig e munka feleslegessé válik; mert azok, a kik a többi számolásokban jártasak, a felvett feladványok bármelyikét könnyen és biztosan képesek megfejtetni.

Továbbá a munkában a feladványok az erdei munkák szerint nincsenek csoportosítva, tehát minden rendszert nélkülözve, csak egymás mellé vannak állítva, a mi a különböző erdei munkákból eredő számolásokra szükséges feladványok felkeresését igen megnehezíti.

A feladványok szövegezése nem eléggé szabatos, itt-ott hiányos, sok nyelvtani hibával, gyakorlat és szokásellenes kifejezésekkel tarkázva.

Számtalan feladványban a valóságnak meg nem felelő adatok vannak, nevezetesen a 71. számú feladványban egy erdősítési munka félévig tart s 51 frt holdankinti költséget mutat ki; már pedig e feladványoknak nemcsak az a célja egyedül, hogy a számolási művelet megfejtését magyarázza, hanem egyszersmind az is, hogy az erdei munkák köréből helyes adatokat közöljön a tanulóval.

Egyik főhibája az is, hogy a feladványok megfejtésében sok összeadási, kivonási, szorzási és osztási hiba van, mi a munka felületes összeállítására enged következtetni.

Hiányzanak a munkából a különböző erdei munkáknál előforduló munka-, ár- és béregységeknek mikénti kiszámítására szolgáló feladványok; továbbá bérjegyzékek, a fa köbtartalmának kiszámítása, valamint a fa szénítésénél s más hasonló munkáknál használatban álló rovatos kimutatások szerkesztése, vezetése és lezárása.

Ezeknél fogva a munka kiadását nem ajánlhatom.

Liptó-Ujvárott, 1894. évi november hó 27-én.

Benkő Rezső.

III.

Az Országos Erdészeti Egyesület tekintetes igazgató-választmányának ez év október havában kelt 1344. számú nagybeesü megbízását teljesítve — kijelentem, hogy a Vaitzik Emil erdőakadémiai tanársegéd által irt „Erdészeti számolási feladatok“ című munkának az Országos Erdészeti Egyesület költségén, avagy csak annak hozzájárulásával történő kiadását javaslatba nem hozhatom. *)

Királyhalmán, 1894. november hónap 12-én.

Teodorovits Ferencz.

*

Ezen egybehangzó vélemények alapján az igazgató választmány határozatilag kimondja, hogy az országos erdészeti egyesület Vaitzik Emil ur szóban forgó munkájának kiadását nem vállalhatja el.

5. Az akác-paizstetű kérdésében kiküldött bizottság elnökének megkeresése alapján a titkár javasolja, hogy ezen bizottságba utólagosan dr. Horváth Géza akad. tag, a rovarani állomás főnöke is beválasztassék, mint olyan szakember, ki a bizottság munkálkodását igen hathatósan elősegítheti.

Egyszersmind jelenti, hogy a földművelésügyi minister urhoz felirat intéztetett azzal a kéressel, hogy az akác paizstetű kárté-

*) Ezen véleményét a bíráló-bizottsági tag ur a jelentésének további részében felsorolt számos adattal részletesen is indokolja.

konyságáról hozzá beérkezett hivatalos jelentéseket s más rendelkezésére álló adatokat az egyesületnek rendelkezésére bocsássa.

Ha a minister ur az egyesület ezen kérését — mint remélhető — teljesíteni fogja, a megküldendő adatok a tervezett füzet összeállításánál való felhasználás végett a kiküldött bizottságnak fognak kiadatni.

Az igazgató válaszmány a jelentést tudomásul vevén, a kiküldött szakbizottságba dr. Horváth Gézát is beválasztja.

6. A legelő-erdők kérdését tárgyzó pályázaton feltételelesen elfogadott IV. számú „Magyarország állattenyésztésének fejlesztése stb.“ jeligéjü pályamunka szerzője az igazgató válaszmány által 1894. decz. 6.-án kikötött feltételeket elfogadván, kéziratát átdolgozás és kiegészítés végett visszavette.

A pályázaton dicsérettel kitüntetett III. számú „Az erdő- és mezőgazdaság ikertestvérek stb.“ jeligéjü pályamunka szerzője Földes János m. kir. főerdész pedig kijelentette, hogy kéziratának az Erdészeti Lapokban való közlésébe készséggel beleegyeznek s ennek folytán a közlés már meg is kezdetett.

Ugyanezen nyilatkozatában azonban a szerző kéri az egyesületet, hogy munkáját a szokásos feltételek mellett utólag könyv alakban is kiadja.

Az igazgató válaszmány Földes kérelmét méltányolja s ehhez képest felhatalmazza az elnökséget, hogy a kérdéses munkát az Erdészeti Lapokban való közlés után, a szedés felhasználásával 500 példányban könyv alakban is elkészíttesse. Egyszersmind kimondja, hogy ha a könyv alaku kiadás költségei megtérülnek, a fölös példányok a szerző rendelkezésére bocsáttatnak.

7. Az 1894. évi közgyűlés az igazgató válaszmány által javasolt Arató-féle erdészeti ponyvairódmalmi füzetek kiadásának megkísértését általánosságban helyeselvén, az 1895. évben 4 ilyen füzet kiadására 1500 frtot engedélyezett s ezt az összeget az 1895. évi költségvetésbe is felvette.

A titkár kéri tehát az igazgató válaszmányt, hogy ezen füzetek tartalmának megállapítása és a füzetek elkészítése iránt intézkedjék. Egyuttal bejelenti, hogy az ülés előtt egy ismeretlen szerző „Ki mint vet, úgy arat“ jelige alatt egy elbeszélés alakjába öntött dolgozatot küldött be azzal az igazgató válaszmányhoz

intézett kéréssel, hogy a mennyiben azt megfelelőnek találja, a tervezett népies vállalat első füzeteként kiadni sziveskedjék. A dolgozat czime: „Cseres Józsi és Bóros Rózsi históriája, vagy: Ki mint vet, ugy arat.“

Az igazgató válaszmány a beérkezett dolgozat megbirálására Bedő Albert alelnököt, Horváth Sándor titkárt és Arató Gyula egyesületi tagot, mint a vállalat indítványozóját kéri fel, egyébképen pedig abban állapodik meg, hogy a tervezett füzetek megírására, a mennyiben lehetséges lesz, olyan kiváló írókat is megnyerni igyekezzék, kik a tősgyökeres magyar nép észjárását és nyelvét olyan jól ismerik, mint például Baksay, Mikszáth stb.

Minthogy azonban ebben az esetben a megírandó elbeszélések tárgyát az erdészet köréből kell meríteni s moráljukat is úgy kell kitűzni, hogy a nép erdészeti ismereteit és felfogását az erdőgazdaság felől csakugyan tökéletesítsék, mielőtt ebben az irányban lépések tétetnének, szükségesnek tartja az igazgató válaszmány, hogy a tervezett füzetek tárgya és tendenciája előbb szabatosan körvonaloztassék, ugy, hogy ha csakugyan sikerülni fog az egyesületnek egyes kiváló írókat megnyerni az eszmének, velük az egyesület kívánsága határozott formában is közölhető legyen. Ennél fogva az előbb említett bizottságot felkéri, hogy egy közelebbi ülésen ebben az értelemben a többi füzetek tárgyára nézve is javaslatot dolgozzon ki.

8. A mult évi közgyűlés határozatához képest az alapszabályokból a választott bíróságokra vonatkozó 130. §. kihagyandó lévén, az igazgató válaszmány az ennek folytán szükségessé vált stylaris módosítást az alapszabályok következő szakaszainak számolásában megállapítván, az ekként módosított alapszabályok jóváhagyásának kieszközlésével az elnökséget bizza meg s felbatalmazza egyszersmind az elnökséget, hogy a jóváhagyás megtörténte után az új alapszabályokat 2000 példányban kinyomassa.

9. A titkár bemutatja a földmivelésügyi minister ur 1894. évi 79369. számú leiratát, melylyel az egyesület részére az 1994-dik évi rendes állami segélyt kiutalványozza, s egyszersmind válaszképen az egyesület 2055/894. számú felterjesztésére kijelenti, hogy az erdészet történelmi adatainak összegyűjtésével és kiadásával járó, kerekszámban 7000 frttal előirányzott költségek fele részét

elvállalja, olyképen, hogy a 3500 frtnyi hozzájárulásnak fele részét vagyis 1750 frtot az 1894. évben, másik felerészét pedig az 1895. év végén fogja folyóvá tenni.

Jelenti továbbá a titkár, hogy az 1894-edik évre engedélyezett 1750 frtot a minister ur már kiutalványozta, úgy hogy az az 1894-edik év javára el is számoltatott.

Az igazgató választmány a földmivelésügyi minister ur ezen nagylelkü elhatározását köszönettel veszi tudomásul s egyszersmind felkéri az alelnököt és a titkárt, hogy a szóban forgó adatgyűjtés munkájának előhaladásáról tájékoztatást szerezzenek s illetőleg Tagányi Károlynak azon jelentése felől, melyet ebben az ügyben az alelnökhöz intézett s melyet az igazgató választmány egyelőre tudomásul vett, a következő ülésen kimerítően nyilatkozzanak.

10. Az egyesületnek a szomszédos Honvéd-utczai telek megszerzése tárgyában a székes fővároshoz intézett megkeresésére még nem érkezvén válasz, az elnökség felkéretik, hogy az ügy elintézését megsürgesse.

11. Az Erdőhasználatban II. kiadásának költségei megtérülvén, a titkár bemutja a szerzővel eszközölt leszámolást, mely szerint Szécsi Zsigmond m. kir. főerdőtanácsosnak, mint szerzőnek, 857 példány könyv és 122 frt 09 kr. készpénz adatott ki. Tudomásul vétetik.

12. A titkár jelenti, hogy a földmivelésügyi ministerium orsz. vízépítészeti és talajjavító hivatalának megkeresésére az egyesületi székház pinczesori helyiségeit, nevezetesen a régi házmesteri lakást és az eredetileg gyűjteményhelyiségeknek szánt 3 pinczeszobát elnök ő exreja beleegyezésével és az igazgató választmány jóváhagyásának reményében f. évi február 1-étől kezdve évi 750 frtért, továbbá a jelenleg 185 frtért kiadott földszinti 2. számú kis lakosztályt f. évi május elsejétől évi 220 frtért az 1896. országos kiállítás vízépítkezési és talajjavítási alosportjának modell-műhely czéljára bérbeadta.

Minthogy azonban a régi gyűjteményhelyiségek padozata a kiürítés alkalmával nem hozatott volt helyre, kötelezettséget kellett vállalnia, hogy az e tekintetben szükséges helyreállításokat az egyesület költségén foganatosíttatja, s továbbá a bérbe adott helyiségek számára külön gázvezetéki órát állított be.

Kéri tehát a választmányt, hogy a bérbeadást jóváhagyni és a helyreállítások foganatosítására, melyek előreláthatólag mintegy 220 frtot fognak igénybe venni, őt felhatalmazni sziveskedjék.

Az igazgató választmány a tett intézkedéseket jóváhagyja s a helyreállításokra kért hitelt engedélyezi.

13. Az 1894. decz. 6-án tartott választmányi ülés a gróf Tisza Lajos alapítványból Szücs Dénes állomás nélküli erdőtisztnek 80 frt segélyt szavazott meg, de oly kikötéssel, hogy az csak akkor szolgáltatható ki folyamodónak, ha utolsó szolgálatáról másolatban beterjesztett bizonyítványainak eredetijét is bemutatja.

Szücs ezen feltételnek eleget tevén, a titkár jelenti, hogy a megszavazott segély nevezettnek kiszolgáltattott.

Egyuttal bemutatja Kákossy László folyamodványát, melyben hivatkozik arra, hogy az egyesület a múlt évben őt nem részesítette segélyben, most rendkívüli segélyt kér, nyugtatványokkal és törvényszéki végzésekkel igyekeztén beigazolni, hogy zavart anyagi viszonyai között a segélyre rá van szorulva.

Végül bemutatja néhai Sável Sándor rendes tag özvegyének kérelmét, melyben maga és 3 kis gyermeke részére addig, míg nyugdíjért benyújtott felségfolyamodványa végleges elintéztést nyerhet, sürgős segélyért folyamodik.

Az igazgató választmány Szücs Dénes segélyének kiszolgáltatását jóváhagyólag tudomásul veszi. Kákossy Lászlót pedig értesíttetni rendeli, hogy kérelmét, tekintettel az alapszabályok határozott rendelkezésére, mely szerint a jótékony alapítványok segélyei az év végén, december hóban osztatnak ki, ezuttal nem teljesítheti.

Ugyanezen okok folytán nem teljesítheti az igazgató választmány Sável Sándorné kérelmét sem, tekintettel azonban az özvegy helyzetére, folyamodványa kegyes figyelembe vétel végett a földmivelésügyi minister urhoz fog felterjesztetni.

14. A Hazánk című napilap kéri az egyesület igazgatóságát, hogy őt a cseráruról hetenkint értesíteni sziveskedjék. Értesíttetni fog, hogy az igazgató választmány nincs abban a helyzetben, hogy e kérelmet teljesítse.

15. Bezerédy Pál a selyemtenyésztés emelése céljából kiküldött ministeri meghatalmazott 10 példányban megküldi Magyaror-

szág selyemtenyészteséről és selyemiparáról szóló 1894. évi jelentését. A jelentés az ügy iránt érdeklődő tagok rendelkezésére fog bocsáttatni.

16. Özv. Marczelly Gusztávné néhai férje alapító tagsági jogait ifjabbik fia Marczelly Béla joghallgatóra kéri átruházni, betegesztvén egyidejűleg idősebb fia Marczelly Gusztáv nyilatkozatát, melyben jogáról öcsese részére lemond.

Az özvegy kérelme jogos lévén, teljesíttetni fog, előbb azonban figyelmeztetik, hogy ha az átruházás megtörténik, maga az egyesület jótékony alapítványaihoz többé segélyre nem fog igényt tarthatni.

17. A titkár bemutatja b. Perényi Zsigmond alapító tagnak 1894. decz. 9.-én kelt folyamodványát, melyben annak igazolása után, hogy beperesített alapítványi tőke tartozása után az esedékes kamatokat és költségeket az egyesület ügyvédjénél lefizette, a tőke megfizetésére 1895. augusztus haváig időhaladékokat kér.

Együttal jelenti a titkár, hogy a kért időhaladék az ügy sürgösségére való tekintettel jóváhagyás reményében megadatott. Jóváhagyólag tudomásul vétetik.

18. Tagányi Károly volt rendes tag kéri az egyesületet, hogy őt 56 frt hátralékos tagsági díj tartozásának, az ezután bíróilag megítélt kamatoknak és a szintén megítélt perköltségnek megfizetése alól az elrendelt végrehajtás megszüntetése mellett, felmentse.

Az igazgató válaszmány folyamodót a fizetés kötelezettsége alól nem mentheti fel, de intézkedik, hogy a végrehajtási eljárás arra az esetre, ha nevezett elfogadható biztosíték mellett kötelezi magát, hogy tartozását részletekben törleszteni fogja, beszüntetessék.

19. Albert József nyug. erdőtisztnek az a kérése, hogy habár kilépését csak ez év elején jelentette be, neve az egyesületi tagok sorából kötelezettségeinek megszüntetésével már most törültesse, tekintettel arra, hogy nevezett több mint 20 éven át tagsági kötelezettségeinek mindig pontosan eleget tett, kivételesen teljesíttetik.

20. A titkár bemutatja a Blum és társa budapesti egyenruha szállító cég levelét, melylyel az egyesület jótékony alapítványai egyikének növelésére 200 koronát küld be, mint mondja, háláját

óhajtván ezzel kifejezni az erdőtisztikar iránt azért a pártfogásért, melyben a czég üzletét évről-évre nagyobbodó mértékben részesítik.

A beküldött összeget az igazgató választmány köszönettel fogadja és a Wagner Károly alapítványhoz rendeli csatolni.

21. Az utolsó választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek:

I. 1894. évben.

Egy jótékonyczélu alapítvány javára befizetett Blum és társa czég 100 frtot.

A Wagner Károly alapítvány javára: Cserny Győző egy erdőör rendbirságából 1 frtot.

Magánkötvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek: Javorszky Albert 12 frtot, Ratkovszky Károly 50 frtot, néhai Faller József özvegye 10 frtot, néhai Marczelly Gusztáv özvegye 16 frtot, néhai Szántó István özvegye 10 frtot, néhai Csaszkcózy Mihály özvegye 10 frtot, néhai Szontágh Gusztáv özvegye 10 frtot, néhai Plech József özvegye 28 frtot, néhai Révi József özvegye 4 frtot, Kass Ede 40 frtot, Peller Ferencz 60 frtot, Urszinyi György 40 frtot, Allender Frigyes 30 frtot, Tomesányi Gusztáv 30 frtot, Kiss Ferencz 16 frt 85 krt, Koller János 55 frtot, Péch Kálmán 20 frtot, Pausinger József 22 frtot, Székely György 12 frtot.

II. 1895. évben.

A Magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány javára Szigeti Rezső egy erdőör rendbirságából 3 frtot.

A Wagner Károly alapítvány javára: Csepregi erdőgondnokság két erdőör rendbirságából 4 frtot, Schmidl Soma 11 frt 87 krt és a fehértemplomi erdőgondnokság erdőörök rendbirságából 25 frtot; végül:

magánkötvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek: Radu T. Miklós 10 frtot, Reinfusz Felix 20 frtot, Cseres Gyula 20 frtot, Mátyus József 20 frtot, Révai Lajos 60 frtot, néhai Iliesiu Jakab özvegye 24 frtot, Gerő Gusztáv 40 frtot.

22. A magyar közgazdasági társaság a tagjai közé való belépésre kéri fel az egyesületet. A kérelem azonban az alapszabályok rendelkezése folytán nem teljesíthető.

23. A következő új rendes tagok vétetnek fel: Blum és

társas egyenruházati intézet, aj. Levitzky Albert; Konezvald Ferencz, Varga János és Kakas Ödön akadémiai hallgatók, aj. Vadas Jenő; Engel Ármin urad. erdész és Haas Emil birtokkezelő, aj. Deák János; Ay Antal járási erdőőr, aj. Rappensberger Andor; Gunyecz István erdészeti műszaki díjnok, aj. Székely Adolf; Pál János erdőakadémiai hallgató, aj. Tuzson János; Tóth Ferencz erdőőr, aj. Haring Vilmos, Baranyay István földbirtokos magánhivatalnok, aj. Horváth Sándor; Fangh József erdészeti műszaki díjnok, aj. Hängay Géza; Gergely Tamás erdészeti műszaki díjnok, aj. Dezsényi Jenő; Popovic Stachius és Diaconovich Sándor vagyonközségi erdőgyakornokok, aj. Balás Sándor; Kozarác József kir. főerdész, aj. Nagy Vincze.

24. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Ghyeczy Emil és Tisza László választmányi tagok kéretnek fel.

K. m. f.

Horváth Sándor,
titkár.

Tisza Lajos,
elnök.

Hitelesítésül:

Ghyeczy Emil,
vál. tag.

Tisza László,
vál. tag.

Lapszemle.

A rozstda az erdei fenyő kérgén vagyis a **Peridermium pini corticola**. A „Bulletin de la société centrale fores tière de Belgique“ 1894. évi 20. számában fenti czim alatt Witlamer Edéttől egy érdekes czikk jelent meg, melyet ide vonatkozólag megtoldva Dr. Dietrich Dávid „Forstflora“ czimü művében foglaltakkal együtt érdemesnek találtam a közlésre.

A *Peridermium pini* vagy *Oecidium pini* egy mikroszkopikus gomba, mely az *Uredineák* rendébe tartozik s melyet közönséges nyelven rozsdának neveznek. Kétféle rozsdát különböztetünk meg, a *Peridermium pini acicolát*, mely a tüket és a *Peridermium pini corticolát*, mely az ágaknak és a törzsnek a kérgét támadja meg.